תנא כשיעלה על הלב אין מעכבין במרחץ · פי' רבינו שמשון כשיעלה על הלב שמן מעכבין במרחץ לא הייתי יכול להאכיל עד שיבעבו שיעלה ובהכי ניחא דלא תקשי מאי' ו"ש דגרסי' בברייתא וכשיעלה על הלב אין מעכבין וכו' משמע דכשיעלה לא הוי אין מעכבין ורקשה להר"ר אלחנן דמאי' קתני וכשיעלה הכיבו ואחר"י דג' בחיים יש במרחץ כמו שמפרש בפ"ק דשבת (דף י.) פגימי אין שם שיעלה שלום ואין שם דבר יש בו שיעלה שלום ואין שם דבר תורה תלון מוכר לקח בד"ת והוא שיעלו בבית הפגימי ושם לא הכיבו שלום וכשיעלה מבית הפגימי לאמצעי הכיבו אין מעכבין במרחץ ומשום דרכי שלום הכיבו כך מפני היזק לותו הגמון להוי כמו שיעלה שלום וכשיעלה לבית החיצון הכיבו משום ממצמצתו שלא לבני תורה מוסרים שם: **תשובה** גטבה · פ"ה דתקו בקש מיהו אין לפרש כן לדברי חכמי ולרבה בר שילא שאומרים שאפילו לא היה כדברי ר"ג לא היה לאסור לכן נראה לפרש גטבה לשון עמוקה (ז)ועוקה ומכוסה ממט ומגנוב את לבבי מתרגמינן וכפיתה מיני (נרמזית (ג)): **והאמר** רבה בר עולא פעור יוכיח לכלורה משמע לרבה אמר למילתיה דזוכתה אחריני ולא נתפרש היכא: **נהנין** רש"י כאן שאין בטובה · פירש מובה לטומרים בכך בטובה שלריך להחזיק בטובה לטכל לקטן פרק רבי ישמעאל (דף נא:) פ"ה בטובה בשכר וכן פר"ח ולא נהירא לר"ת לשון בטובה לא משמע הכי ואדרבה בשכר ושלא בשכר מיבעי ליה ועוד דאי בשכר אסור ומשמע אמרויה לעבודת כוכבים דקטי מהכא למ"ד לעיל בפ"ק (דף יג.) מהכא מותר ושוב לאחריכן לקטן פרק רבי ישמעאל (דף נא:) (ס)דאיכא לאחרים חלק בהדה לפלוגי בטובת הכומרים שריא ולא מייבי בשכר כי איכא לאחרים חלק בהדה ממי מלי הוי הא מרויח לעבודת כוכבים לכן נראה לר"ת כמו שפ' רש"י כאן ושוב נראה לר"ת דמה שאנו לופין מהא בחטור של כומרים ומוחקין בריחים של מים שלהם ולאי ליכא למיחש דלא מיבעיא בשכר דשרי לאין אנו מחזיקין להם טובה אלא לפילו שלא בשכר ממי מוחר היין שאין התחור והריחים בבית העבודת כוכבים עצמו כמו הכא מרחץ של אפרודיטי ולא דמי ליריד של עובדי כוכבים דאסרינן לעיל פ"ק (דף יג.) לגיבא דרבי יוחנן דאמר מהכא אסור הוא הגמון שבעיר שהוא נותן מס לכומרים ואסור לשתות מיינו שלו ואפילו בשעת הפסד שלו ואפילו הכי אסור משום דאיכא למיחש שמא יתן לו בשביל שיתן לו מס ואפילו הכי לא חיישינן לכך אלא